



תת"ע 9570/11/11 - גל כרמל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9570-11-11 מדינת ישראל נ' כרמל

בפני כב' השופט אברהם טנגבוים
המבקש גל כרמל
ע"י ב"כ עו"ד יהושע לוי
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

מן הראוי להסביר את ההליכים עד כאן בהחלטתי.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, עבירה על תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"). המבקש טוען בבקשה שהוגשה ע"י ב"כ עו"ד יהושע לוי כי בכביש בו נתפס נוהג הועלתה המהירות המותרת מ-100 קמ"ש ל-110 קמ"ש. שינוי ההופך את העבירה לעבירת ברירת קנס.

נציין כי לשינוי המהירות במקום הנטען קיימת השלכה רבה שכן תלויה ועומדת כנגד המבקש פסילה על תנאי של ארבעה חודשים.

בקצרה המשיבה בסיכומיה שהוגשו לבית המשפט ביום 19.10.2014 טענה כי הצבה של תמרור במקום מסוים או שינוי כלשהו בו, אינה מהווה תקנה בת פועל תחיקתי אלא נורמה בלבד, ועל כן אין להקל עם המבקש. ב"כ המשיבה הפנה בעניין זה לקובץ של פסקי דין.

מנגד, ב"כ המבקש טען בסיכומים שהוגשו על ידו לבית המשפט ביום 21.09.2014 כי יש לראות בשינוי בתמרור כנורמה משפטית מחייבת ועל כן יש להחיל על המשיב את ההוראה המקלה עמו, בהתאם לסעיף 5 לחוק העונשין. קרי, החלת ההוראה המקלה, הופכת את העבירה לעבירת ברירת קנס.

בהחלטה שניתנה על ידי ביום 09.11.14, עסקתי בהרחבה בשאלה המשפטית האם יש לראות בשינוי כלשהו בתמרור פלוני במקום ביצוע העבירה, כתקנה בת פועל תחיקתי? לאחר שבחנו וסקרנו את עמדת הפסיקה, קבענו כי שינוי



בתמרוך גרידא אינו מהווה תקנה בת פעל תחיקתי או נורמה משפטית מחייבת אלא תנאי עובדתי בלבד. וזאת מהטעם שהשינוי בתמרוך אינו עומד בתנאים המצטברים ההופכים אותו להוראה בת פועל תחיקתית כפי שנקבעו בע"פ 213/56 **היועץ המשפטי נ' אלכסנדורביץ**, פ"ד, כרך יא' (להלן: "**פס"ד אלכסנדורביץ**").

במהלך הקראת ההחלטה לצדדים ביום 30.11.14, ביקש ב"כ המבקש להוסיף טענות בכתב בטענה שנפלה שגגה בהחלטת ביהמ"ש. אי לכך, סוכם כי הצדדים יגישו בכתב את ההשלמות לטיעוניהם בכתב תוך שבוע ימים ולאחר מכן תינתן החלטה בבקשה.

ב"כ המבקש עו"ד לוי הגיש את טיעונו לביהמ"ש וביום 30.11.14. בטיעונו בקצרה טען כי מאחר שעסקין בשינוי במהירות שנעשה במהלך תיקון תקנה 54 לתקנות התעבורה ע"י שר התחבורה, הרי שיש לראות בשינוי התקנה כהוראה בת פועל תחיקתי (תיקון מס' 4 שפורסם בקובץ התקנות 7367 מיום 10.04.14 (להלן: "**תיקון מס' 4**"))

נציין כי המשיבה לא הגישה את טיעוניה לבקשה הנ"ל.

דין

לאור האמור, נשאלת השאלה האם יש לראות בתיקון מס' 4 לעיל שמסגרתו שונתה המהירות שהייתה קבוע בתקנה 54 (א)(ה1)(2) לתקנות התעבורה, כתקנה בת פועל תחיקתי? התשובה חיובית בהחלט, הכל כמפורט להלן:

כאמור, בע"פ 213/56 **היועץ המשפטי נגד אלכסנדורביץ**, פ"ד, כרך יא, נקבעו שני תנאים מצטברים ההופכים הוראה לתקנה בת פועל תחיקתי:

א. התקנה קובעת נורמה משפטית ומביאה לשינוי במשפט הנהוג.

ב. על הנורמה להיות כללית, מופנית אל הציבור כולו או לפחות לחלק בלתי מסוים ממנו.

נוסח תקנה 54 (א)(ה1)(2) לתקנות התעבורה במועד ביצוע העבירה היתה כדלקמן:

"(ה1) רשות התימרוך המרכזית רשאית לקבוע בקטע דרך מהירות מרבית מותרת השדונה מן האמור בתקנת משנה (א), ובלבד שהמהירות המרבית המותרת שתיקבע לא תעלה על המפורט להלן:

(1) בדרך עירונית - 80 קמ"ש;

(2) בדרך שאינה עירונית ושאונה דרך מהירה - 100 קמ"ש.

עינינו הוראות כי המהירות המירבית המותרת בנהיגה בדרך מהירה עמדה אז על 100 קמ"ש.



כאמור, ביום 23.03.14 במסגרת תיקון 4, התווספה פסקה לתקנה 54(א)(ה1)(2) הקובעת כי המהירות המותרת בדרך מהירה בת שני נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנויה תהא עד 110 קמ"ש. וזוהי לשונה של התקנה כיום:

מיום 10.4.2014

תק' (מס' 4) תשע"ד-2014

ק"ת תשע"ד מס' 7367 מיום 10.4.2014 עמ' 1056

- (ה1) רשות התימור המרכזית רשאית לקבוע בקטע דרך מהירות מרבית מותרת השונה מן האמור בתקנת משנה (א), ובלבד שהמהירות המרבית המותרת שתיקבע לא תעלה על המפורט להלן:
- (1) בדרך עירונית - 80 קמ"ש;
- (2) בדרך שאינה עירונית ושאין דרך מהירה - 100 קמ"ש ובדרך כאמור בת שני נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנוי - 110 קמ"ש;
- (3) בדרך מהירה - 120 ו-110 קמ"ש.
- (ה2) לא תקבע רשות התימור המרכזית מהירות מרבית מותרת בדרך מהירה כאמור בתקנת משנה (ה1)(3), אלא לאחר התייעצות עם ראש אגף התנועה של משטרת ישראל.

מיום 10.4.2014

תק' (מס' 4) תשע"ד-2014

ק"ת תשע"ד מס' 7367 מיום 10.4.2014 עמ' 1056

- (ה1) רשות התימור המרכזית רשאית לקבוע בקטע דרך מהירות מרבית מותרת השונה מן האמור בתקנת משנה (א), ובלבד שהמהירות המרבית המותרת שתיקבע לא תעלה על המפורט להלן:
- (1) בדרך עירונית - 80 קמ"ש;
- (2) בדרך שאינה עירונית ושאין דרך מהירה - 100 קמ"ש ובדרך כאמור בת שני נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנוי - 110 קמ"ש;
- (3) בדרך מהירה - 120 ו-110 קמ"ש.
- (ה2) לא תקבע רשות התימור המרכזית מהירות מרבית מותרת בדרך מהירה כאמור בתקנת משנה (ה1)(3), אלא לאחר התייעצות עם ראש אגף התנועה של משטרת ישראל.
- (ה1) רשות התימור המרכזית רשאית לקבוע בקטע דרך מהירות מרבית מותרת השונה מן האמור בתקנת משנה (א), ובלבד שהמהירות המרבית המותרת שתיקבע לא תעלה על המפורט להלן:
- (1) בדרך עירונית - 80 קמ"ש;
- (2) בדרך שאינה עירונית ושאין דרך מהירה - 100 קמ"ש ובדרך כאמור בת שני נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנוי - 110 קמ"ש;
- (3) בדרך מהירה - 120 ו-110 קמ"ש.
- (ה2) לא תקבע רשות התימור המרכזית מהירות מרבית מותרת בדרך מהירה כאמור בתקנת משנה (ה1)(3), אלא לאחר התייעצות עם ראש אגף התנועה של משטרת ישראל.
- (ה1) רשות התימור המרכזית רשאית לקבוע בקטע דרך מהירות מרבית מותרת השונה מן האמור בתקנת משנה (א), ובלבד שהמהירות המרבית המותרת שתיקבע לא תעלה על המפורט להלן:
- (1) בדרך עירונית - 80 קמ"ש;
- (2) בדרך שאינה עירונית ושאין דרך מהירה - 100 קמ"ש ובדרך כאמור בת שני נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנוי - 110 קמ"ש;
- (3) בדרך מהירה - 120 ו-110 קמ"ש.
- (ה2) לא תקבע רשות התימור המרכזית מהירות מרבית מותרת בדרך מהירה כאמור בתקנת משנה (ה1)(3), אלא לאחר התייעצות עם ראש אגף התנועה של משטרת ישראל.

עמוד 3



(1ה) רשות התימור המרכזית רשאית לקבוע בקטע דרך מהירות מרבית מותרת השונה מן האמור בתקנת משנה (א), ובלבד שהמהירות המרבית המותרת שתיקבע לא תעלה על המפורט להלן:

- (1) בדרך עירונית - 80 קמ"ש;
- (2) בדרך שאינה עירונית ושאינה דרך מהירה - 100 קמ"ש ובדרך כאמור בת שני נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנוי - 110 קמ"ש;
- (3) בדרך מהירה - 120 קמ"ש.

(2ה) לא תקבע רשות התימור המרכזית מהירות מרבית מותרת בדרך מהירה כאמור בתקנת משנה (1ה)(3), אלא לאחר התייעצות עם ראש אגף התנועה של משטרת ישראל.

תק' (מס' 4) תשע"ד-2014

ק"ת תשע"ד מס' 7367 מיום 10.4.2014 עמ' 1056

(1ה) רשות התימור המרכזית רשאית לקבוע בקטע דרך מהירות מרבית מותרת השונה מן האמור בתקנת משנה (א), ובלבד שהמהירות המרבית המותרת שתיקבע לא תעלה על המפורט להלן:

- (1) בדרך עירונית - 80 קמ"ש;
- (2) בדרך שאינה עירונית ושאינה דרך מהירה - 100 קמ"ש ובדרך כאמור בת שני נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנוי - 110 קמ"ש;
- (3) בדרך מהירה - 120 קמ"ש.

(2ה) לא תקבע רשות התימור המרכזית מהירות מרבית מותרת בדרך מהירה כאמור בתקנת משנה (1ה)(3), אלא לאחר התייעצות עם ראש אגף התנועה של משטרת ישראל.

(ה) לא ינהג אדם רכב בקטע המסומן בתמרו, במהירות העולה על הקבוע בתמרו.

(1ה) רשות התימור המרכזית רשאית לקבוע בקטע דרך מהירות מרבית מותרת השונה מן האמור בתקנת משנה (א), ובלבד שהמהירות המרבית המותרת שתיקבע לא תעלה על המפורט להלן:

(1) בדרך עירונית - 80 קמ"ש;

(2) בדרך שאינה עירונית ושאינה דרך מהירה - 100 קמ"ש ובדרך כאמור בת שני

נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנוי - 110 קמ"ש;

(3) בדרך מהירה - 120 קמ"ש.

(ההדגשה שלי- א' טננבוים)

אין ספק כי מדובר בשינוי בתקנה המהווה נורמה משפטית והמשנה את המצב המשפטי שהיה עד השינוי, והמופנית אל הציבור כולו בהתאם להלכת פס"ד אלכסנדרוביץ' לעיל. שכן אין מדובר בשינוי תמרו גרידא, כפי שטענה המשיבה. כפי שענינו רואות, בתקנה 54(א)(1)(2) התווספה הוראה לפיה בכביש בעל שני נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנויה המהירות תהא 110 קמ"ש. הוזה אומר, שינוי המהירות מ- 100 קמ"ש ל- 110 קמ"ש, מהווה הוראה בת פועל תחיקתי.

תק' (מס' 4) תשע"ד-2014

ק"ת תשע"ד מס' 7367 מיום 10.4.2014 עמ' 1056

(1ה) רשות התימור המרכזית רשאית לקבוע בקטע דרך מהירות מרבית מותרת השונה מן האמור בתקנת משנה (א), ובלבד שהמהירות המרבית המותרת שתיקבע לא תעלה על המפורט להלן:

עמוד 4



- (1) בדרך עירונית - 80 קמ"ש;
(2) בדרך שאינה עירונית ושאונה דרך מהירה - 100 קמ"ש ובדרך כאמור בת שני נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנוי - 110 קמ"ש;
(3) בדרך מהירה - 120 קמ"ש.
(ה)2 לא תקבע רשות התימור המרכזית מהירות מרבית מותרת בדרך מהירה כאמור בתקנת משנה (ה)1(3), אלא לאחר התייעצות עם ראש אגף התנועה של משטרת ישראל.

בנסיבות האמורות, לעיל מי ששונתה מהירות הנסיעה בכביש בעל שני נתיבים לכל כיוון נסיעה עם שטח הפרדה רצוף מ-100 ל-110 קמ"ש, והשינוי הינו הוראה בת פועל תחיקתי, הרי שעבירה בה מואשם המבקש הופכת לעבירה של ברירת קנס.

נוכח האמור בקשת הנאשם צודקת.

קובע לתזכורת עם הצדדים ליום 19.2.2014 שעה 10:00. על התביעה להיות מוכנה לתיקון כתב האישום ולשינוי סמל הסעיף באותו יום.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, 28/12/2014, בהעדר הצדדים.